

พระราชบัญญัติ
รับรองการกู้เงินนอกประเทศ
พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐
เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่มีความจำเป็นและสมควรมีกฎหมายรับรองการกู้
เงินนอกประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้กระทำไปแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๕๐๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
รับรองการกู้เงินนอกประเทศ พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การกู้เงินตามสัญญาที่ต่อไปนี้จะถือว่าเป็นการ
ใช้ได้และมีผลผูกพันรัฐบาลนับแต่วันที่ได้ทำสัญญานั้น ๆ

(๑) สัญญาที่ระหว่างรัฐบาลไทย กับ ธนาคารเอกซ์ปอร์ต
อิมพอร์ตแห่งวอชิงตัน ตัวแทนของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา
ลงนาม ณ กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
จำนวนเงินไม่เกินสิบล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

(๒) สัญญาที่ระหว่างรัฐบาลไทย กับ ธนาคารเอกซ์ปอร์ต
อิมพอร์ตแห่งวอชิงตัน ตัวแทนของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา
ลงนาม ณ กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๐
จำนวนเงินไม่เกินหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และ

(๓) สัญญาที่ระหว่างรัฐบาลไทย กับ ธนาคารเอกซ์ปอร์ต
อิมพอร์ตแห่งวอชิงตัน ตัวแทนของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา
ลงนาม ณ กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๐
จำนวนเงินไม่เกินสิบล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๕๐๐

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พจน์ สารสิน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
รัฐบาลก่อนได้ทำสัญญากู้เงินจากธนาคารเอกซปอร์ตอิมพอร์ต แห่ง
วอชิงตันตัวแทนของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา รวม ๓ ราย เป็นเงิน ๒๑
ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของ
ประเทศ สัญญากู้เงิน ๓ รายนี้ มีเงื่อนไขว่า จะมีผลบังคับก็ต่อเมื่อ
รัฐบาลได้จัดการให้การกู้เงินนี้มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย จึงสมควร
ตรากฎหมายรับรองการกู้เงินเพื่อให้สัญญาทั้ง ๓ รายนี้ ใช้บังคับได้.